

Letrox 50, 50 µg, 50 tabletek

Nasza cena: 6,15 zł

Opis słownikowy

Dawka	50MCG
Opakowanie	*50
Postać	Tabletki
Producent	BERLIN CHEMIE AG NIEMCY [DE]
Rejestracja	Lek na receptę
Substancja czynna	LEVOTHYROXINUM

Opis produktu

Opis

Letrox 50, 50 µg, 50 tabletek

Wskazania - Letrox 50 50 tabletek 50 µg

Dawka 50 µg. Terapia zastępcza i uzupełniająca w niedoczynności tarczycy o różnej etiologii. Zapobieganie wznowie wola tarczycy po leczeniu operacyjnym u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Leczenie wola obojętnego u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Pomocniczo w leczeniu nadczynności tarczycy w chorobie Gravesa-Basedowa w skojarzeniu z tyreostatykami po uzyskaniu eutyreozy. Dawka 75 µg, 125 µg. Terapia zastępcza i uzupełniająca w niedoczynności tarczycy o różnej etiologii. Zapobieganie wznowie wola tarczycy po leczeniu operacyjnym u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Leczenie wola obojętnego. Pomocniczo w leczeniu nadczynności tarczycy w chorobie Gravesa-Basedowa w skojarzeniu z tyreostatykami po uzyskaniu eutyreozy. Terapia zastępcza i supresyjna nowotworów złośliwych tarczycy, szczególnie po operacji wycięcia tarczycy. Test supresyjny w diagnostyce nadczynności tarczycy. Dawka 100 µg. Terapia zastępcza i uzupełniająca w niedoczynności tarczycy o różnej etiologii. Zapobieganie wznowie wola tarczycy po leczeniu operacyjnym u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Leczenie wola obojętnego u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Pomocniczo w leczeniu nadczynności tarczycy w chorobie Gravesa-Basedowa w skojarzeniu z tyreostatykami po uzyskaniu eutyreozy. Terapia zastępcza i supresyjna złośliwego raka tarczycy, szczególnie po operacji wycięcia tarczycy. Test supresyjny w diagnostyce nadczynności tarczycy. Dawka 150 µg. Terapia zastępcza i uzupełniająca w niedoczynności tarczycy o różnej etiologii. Zapobieganie wznowie wola tarczycy po leczeniu operacyjnym u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Leczenie wola obojętnego u pacjentów z prawidłową czynnością tarczycy (eutyreoza). Terapia zastępcza i supresyjna złośliwego raka tarczycy, szczególnie po operacji wycięcia tarczycy.

Dawkowanie - Letrox 50 50 tabletek 50 µg

Jeżeli lekarz nie zaleci inaczej, należy stosować się do poniższych zaleceń dotyczących dawkowania. W przypadku utrzymującej się resztkowej czynności tarczycy, odpowiednie może być zastosowanie mniejszych dawek. Indywidualna dawka dobową powinna być ustalona na podstawie badania lekarskiego i wyników testów laboratoryjnych. Leczenie hormonami tarczycy powinno być prowadzone

ze szczególną ostrożnością u pacjentów w podeszłym wieku, pacjentów z chorobą wieńcową serca i pacjentów z długotrwałą lub ciężką niedoczynnością tarczycy. U tych pacjentów, leczenie należy zacząć od małej dawki początkowej, która następnie powinna być zwiększana powoli w dużych odstępach czasu z jednoczesnym monitorowaniem stężenia hormonów tarczycy. Doświadczenia wykazały, iż małe dawki początkowe są również wystarczające w przypadku niewielkiej mc. oraz dużego wola guzkowego. Niedoczynność tarczycy. Dorośli. Dawka początkowa 25-50 µg/dobę; dawka podtrzymująca 100-200 µg/dobę (dawkę należy zwiększać o 25-50 µg w odstępach 2-4 tyg.). Dzieci. Należy podawać 12,5-50 µg/dobę, noworodkom 25-50 µg/dobę. Wielkość dawki podtrzymującej, stosowanej przez dłuższy czas, ustalana jest m.in. na podstawie wieku i wagi dziecka: 0-6 m-cy: 25-50 µg/dobę (10-15 µg/kg mc./dobę); 6-24 m-ce: 50-75 µg/dobę (8-10 µg/kg mc./dobę); 2-10 lat: 75-125 µg/dobę (4-6 µg/kg mc./dobę); 10-16 lat: 100-200 µg/dobę (3-4 µg/kg mc./dobę); >16 lat: 100-200 µg/dobę (2-3 µg/kg mc./dobę). W przypadku wrodzonej niedoczynności tarczycy jak najszybsze rozpoczęcie leczenia jest decydujące dla osiągnięcia normalnego rozwoju psychoruchowego. Wartości standardowe stężenia T4 należy osiągnąć podczas pierwszych 3-4 lat życia. Podczas pierwszych 6 m-cy życia ocena stężenia T4, jako parametru kontrolnego, jest bardziej wymierna, niż stężenia TSH. Pomimo odpowiedniego dostarczenia T4 normalizacja stężenia TSH może trwać, w pojedynczych przypadkach, do 2 lat. Profilaktyka nawrotu wola. 75-200 µg/dobę. Wole obojętne. 75-200 µg/dobę. Terapia wspomagająca leczenie tyreostatyczne nadczynności tarczycy. 50-100 µg/dobę. Po operacji usunięcia tarczycy z powodu złośliwego raka tarczycy. 150-300 µg/dobę. Po operacji usunięcia tarczycy z powodu nowotworu złośliwego tarczycy. 150-300 µg/dobę. Test supresyjny w diagnostyce nadczynności tarczycy. 200 µg/dobę (przez 14 dni do momentu wykonania scyntygramu). Czas trwania leczenia: w przypadku niedoczynności tarczycy: zazwyczaj przez całe życie; w przypadku profilaktyki nawrotu wola: kilka m-cy lub lat, a nawet do końca życia; w przypadku wola obojętne: kilka m-cy lub lat, a nawet do końca życia; leczenie wola obojętne powinno trwać od 6 m-cy do 2 lat. Jeżeli w tym przedziale czasowym leczenie produktem nie przynosi pożądanego efektu terapeutycznego należy rozważyć inne sposoby leczenia; w terapii wspomagającej leczenie nadczynności tarczycy czas trwania leczenia zależy od długości leczenia tyreostatycznego; po operacji usunięcia tarczycy z powodu złośliwego raka (nowotworu złośliwego) tarczycy, leczenie trwa zazwyczaj przez całe życie.

Uwagi

Całkowitą dawkę dobową należy przyjmować rano, na czczo, co najmniej 30 min. przed śniadaniem, popijając niewielką ilością wody. Niemowlęta powinny otrzymywać dawkę dobową, co najmniej na 30 min. przed pierwszym karmieniem. Tabl. należy rozpuścić w niewielkiej ilości wody, a powstałą w ten sposób zawiesinę podać z odpowiednią ilością płynów. Uwaga: za każdym razem tabl. muszą być rozpuszczane bezpośrednio przed podaniem!

Przeciwwskazania - Letrox 50 50 tabletek 50 µg

Nadwrażliwość na składniki preparatu. Nadczynność tarczycy (niezależnie od etiologii), wyjątek stanowi terapia wspomagająca leczenie tyreostatyczne nadczynności tarczycy po osiągnięciu eutyreozы. Cięża (jednoczesne przyjmowanie lewotyroksyny i leku tyreostatycznego).

Ostrzeżenia specjalne / Środki ostrożności

Przed rozpoczęciem terapii hormonem tarczycy należy wykluczyć: niewydolność wieńcową, niedoczynność przysadki lub nadnerczy, obecność guzków autonomicznych tarczycy. W przypadku niewydolności wieńcowej, niewydolności serca lub zaburzeń rytmu (tachyarytmia) należy szczególnie ostrożnie ustalać i zwiększać dawkę, aby uniknąć jatrogennej nadczynności tarczycy, może być konieczna częstsza kontrola poziomu hormonów tarczycy. W przypadku wtórnej niedoczynności tarczycy należy wykluczyć jednoczesną niedoczynność kory nadnerczy. Jeśli istnieje podejrzenie obecności guzków autonomicznych tarczycy, należy przeprowadzić test TRH lub scyntyografię supresyjną. U kobiet z niedoczynnością tarczycy w okresie pomenopauzalnym ze zwiększonym ryzykiem osteoporozy należy częściej kontrolować czynność tarczycy, by uniknąć zbyt wysokich stężeń lewotyroksyny w surowicy krwi. Ze szczególną ostrożnością u pacjentów w podeszłym wieku, pacjentów z chorobą wieńcową serca i pacjentów z długo trwającą lub ciężką niedoczynnością tarczycy.

Interakcje

Lewotyroksyna może obniżyć działanie hipoglikemizujące insuliny lub doustnych leków przeciwcukrzycowych. Ponieważ lewotyroksyna wypiera leki przeciwzakrzepowe z połączeń z białkami osocza działanie pochodnych kumaryny może się nasilić. Cholestyramina i kolestypol hamują wchłanianie lewotyroksyny i dlatego nie należy tych leków podawać w ciągu 4-5 h po podaniu lewotyroksyny. Wchłanianie lewotyroksyny może być zmniejszone w przypadku jednoczesnego podawania leków zubożających sok żołądkowy zawierających glin oraz soli żelaza. Z powodu dużej zawartości jodu, amiodaron może wywołać zarówno niedoczynność jak i nadczynność tarczycy. Szybkie dożylnie podanie fenytoiny może spowodować wzrost stężenia wolnej lewotyroksyny i liotyroniny w surowicy krwi i rzadko może wywołać zaburzenia rytmu serca. Lewotyroksyna może być wypierana z połączeń z białkami surowicy krwi

przez salicylany, dikumarol, duże dawki furosemidu (250 mg), klofibrat i inne leki.

Ciąża i laktacja

Rozpoczęte wcześniej leczenie hormonami tarczycy należy nieprzerwanie prowadzić szczególnie w okresie ciąży i laktacji. W okresie ciąży stosowanie lewotyroksyny z lekami tyreostatycznymi jest przeciwwskazane. W przypadku nadczynności tarczycy w okresie ciąży dopuszczalne jest leczenie preparatami tyreostatycznymi jedynie w małych dawkach.

Działania niepożądane

Objawy: tachykardia, zaburzenia rytmu serca, drżenia, bóle wieńcowe, pobudzenie, bezsenność, przewodnienie, spadek masy ciała, biegunka, reakcje nadwrażliwości: jak pokrzywka (wyprysk alergiczny).

Przedawkowanie

Objawy: Wzrost szybkości przemian metabolicznych.

Działanie

Hormon tarczycy. Syntetyczna lewotyroksyna będąca składnikiem preparatu działa identycznie jak naturalnie występujący hormon wytwarzany w tarczycy. Po częściowej konwersji do liotyroniny, głównie w wątrobie i nerkach, i przeniknięciu do komórek ciała, hormony tarczycy stymulują rozwój, wzrost i metabolizm organizmu. Lewotyroksyna wchłania się w jelicie cienkim w 80%; maks. stężenie w surowicy krwi jest osiągnięte po ok. 6 h od przyjęcia leku; działanie leku rozwija się w ciągu 3-5 dni; objętość dystrybucji wynosi 0,5 l/kg; wiąże się w 99% z białkami osocza; klirens metaboliczny wynosi 1,2 l osocza/dobę. Lewotyroksyna jest rozkładana głównie w wątrobie, nerkach, mózgu i mięśniach.

Skład

1 tabl. zawiera 50 µg soli sodowej lewotyroksyny.

Powyższe dane mają charakter informacyjny i nie mogą zastąpić przeczytania ulotki leku ani wizyty u lekarza. Pełny wykaz informacji dotyczących stosowania leku znajduje się na ulotce produktu, dlatego zawsze przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.